



Sjúrður Skaales tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Sjúrður Skaale
Folketingsmedlem for
Javnaðarflokkurin i Færøerne

Dato

6. oktober 2022

Sted

Folketingssalen

Tak for det, formand. Da jeg for 3 år siden stod her på talerstolen og kiggede ud over den dengang nyvalgte forsamling, så var jeg og den, der sad i formandsstolen dengang, enige om, at det var et smukt syn. Det var som at kigge ud over en indsø, hvor solens stråler spillede i vandets stille overflade. Og det er også i aften et smukt syn.

Men få dage har været så stille som dengang. Storme har raset i Nordsøen, pandemi, varmerecord og inflation og krig har ødelagt den hyggelige idyl. Og så er der opstået uro i selve søen. Partier, der har været par, er blevet skilt, og internt i partier har der været så meget strid, at nogle næsten er kollapsede og nye er opstået. Mellem blokkene har magtbalancen ligesom rykket sig, og de sidste måneder har der været en massiv offensiv fra højre side mod statsministeren.

Det tilkommer ikke mig at deltage i den kamp, men jeg finder den yderst interessant. Den minder om den mest legendariske boksekamp nogen sinde, nemlig da Mohammed Ali mødte George Foreman i Kinshasa i det gamle Zaire i 1974 – the Rumble in the Jungle! Foreman var større, Foreman var stærkere, Foreman var 7 år yngre, og Foreman var klar favorit. Kampen begynder, og Foreman går hen imod Ali, og med sine lygtepæleykke arme lader han slagene hagle ned over Ali, meget tunge, næsten rytmiske – bang, bang! Ali er fuldstændig chanceløs, ser det ud til, og selv om han overlever første omgang, er det få, der forventer, at han klarer en gang til – så vil han blive slået i gulvet.

Men han overlever også den næste, og den næste – og den fjerde! Og folk tænker: Nu bliver han knust. Han overlever den 5. – og folk siger: Nu dør han! Han overlever den 6. og den 7. – og i 8. omgang er Foreman blevet træt. I et øjeblik manglende koncentration sænker han paraderne, Ali ser sin chance og

får en serie ind: en højre, en venstre, en højre, en venstre, en højre – knockout.

Ali vandt ikke, fordi han var stærkere, men fordi han kunne holde ud og stå imod. Som en anden legende, the italian stallion alias Rocky, siger i den første film:

It ain't about, how hard you can hit. It's about how hard you can get hit and keep moving forward. That's how winning is done.

I de sidste måneder har regeringens leder været som Ali, mens oppositionens leder har været som Foreman. Slagene har været hårde og kontante og lige på: mink, mink, mink, mink, magtfuldkommenhed og mink og mink og korrupsion og mink. Men Ali har stået imod. Hun har holdt ud, har stadig benene under sig nu, hvor den afgørende 8. omgang er skudt i gang.

Det står meget lige, og marginalerne kommer til at afgøre det. Jeg skal ikke give råd, men Foreman må variere sine slag, hvis han skal vinde. Ali kommer til at se en åbning, og må være klar til at bruge den, når den viser sig.

Sidste omgang bliver denne gang ufattelig spændende, specielt spændende. Men et valg er altid en yderst, yderst fascinerende begivenhed. Et demokratisk valg er som en kæmpe stor social organisme, der har millioner af hoveder, der tænker hver deres tanker, har hver deres værdier, millioner af ben, der ønsker at gå i hver deres retning, og som mange gange modarbejder hinanden fuldstændig ukoordineret, og det er fuldstændig umuligt at sige, hvor det her dyr bevæger sig hen den 1. november.

Det er også fantastisk, at I her i Danmark og vi på Færøerne kan gøre det her. Det er symbolet på den frihed, som vi er født ind i, og som vi længe har taget for givet. Men når man besøger ufrie lande, ser man, hvilket privilegium det er at kunne tale frit, at kunne tro frit, at kunne organisere sig frit og frit kunne vælge sine ledere. Jeg var forleden i Tallinn i Estland. Der levede man i ufrihed for 30 år siden. Nu lever man i frihed. Kontrasten er total. Der er hele verden til forskel, og derfor kunne man mærke truslen fra den russiske diktator alle vegne i Tallinn. Luften var tyk af den, for esterne ved, at frihed hverken er en selvfølge eller en abstraktion, det er noget helt konkret og noget uendelig værdifuldt.

Set i det lys er det næsten lige meget, om Foreman eller Ali vinder den 1.

november. Forskellene er ikke så store. Det eneste, der virkelig har betydning i disse dage, er kampen imod den russiske aggression. Hvis man er i tvivl, kan man spørge i Estland, hvor man kender konsekvenserne af den slags. Om mit parti genvinder sin plads her i huset, er set i det lys naturligvis heller ikke vigtigt. Til gengæld vil jeg tillade mig at sige, at det er vigtigt at kunne se tilbage på 3 år og med oprigtighed kunne sige, at man har gjort sit allerallerbedste for det mandat, man fik.

Jeg har også kunnet glæde mig over mange konkrete resultater, og de var ikke kommet uden et samarbejde med rigtig mange parter, med myndigheder, foreninger, erhvervsliv og kulturliv på Færøerne, med Folketinget og regeringen og andre her i Danmark. Om det drejer sig om at gøre det nemmere for færinger af få deres danske pension udbetalt, at standse planerne om, at færøske prædikener skal oversættes til dansk, undervisningen i færøsk på Københavns Universitet, enkeltsager for private borgere, flytning af kunst mellem Danmark og Færøerne, rapporter og konferencer om alle mulige forhold, finansiering af forskellige projekter osv. osv., er det alt sammen lykkedes gennem samarbejde med ufattelig mange parter. Mange tak for det, alle sammen, stóra takk fyrri tað, øll somul.

Det sidste år er der desværre kommet en ny sikkerhedspolitisk situation i Norden og i Arktis, og to sager af internationale betydning har fyldt meget i mit arbejde: opsætningen af en radar og udskiftningen af Huawei-telekommunikationsudstyret på Færøerne. Begge sager landede der, hvor mit parti ønskede de skulle lande. Men det var også helt afgørende, at de endelige beslutninger i begge tilfælde blev truffet på Færøerne, og at det færøske demokrati ikke blev bypasset. Det stillede jeg som krav for min loyalitet over for regeringen, og jeg er meget glad for, at det blev således.

I ét tilfælde har jeg været sur, og det var med hensyn til bygningen af et nyt fængsel på Færøerne. Jeg fik aldrig lovet noget fængsel, men jeg blev lovet at være med i et forlig, hvor jeg endte udenfor alligevel. Siden har jeg dog talt med både stats- og justitsministeren om sagen, og jeg har fået klare løfter ikke bare mundtligt, men også på skrift. Tak for det; de vil blive taget frem igen, hvis det skulle ske, at regeringen fortsætter og jeg genvinder mit mandat.

Til sidst tak for samarbejdet, tak for tiden, og lad os huske, at valgkampen er mere end en kamp. Den er også et symbol på vores enorme privilegium, vores

frihed, lad os kæmpe kampen i respekt for det. Tak for ordet.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Debattale, Folketingstale, Folketingsvalg

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/sjurdur-skaales-tale-ved-folketingets-aabningsdebat-2022>